"Новое время" повідомляє, що Муссоліні дістав перед шлюбом принцеси Іоланди нагороду — цеп Анонціади, що дає право на ранг "королевого кузена". Нагорода ця дається тільки за дуже важливу національну заслугу.

З газет

Поволеньки-поволеньки, а вибивається-таки Муссоліні в люди. Був собі простим фашистом.

Бився навкулачках, зав'язував тугими вузлами сорочки в купальщиків на березі Тібру й реготався потім, за кущем сидячи, як який-небудь Пузіні чи яка-небудь Пуповіні ніяк не могли в сорочку влізти.

Зробили за це десяцьким чи соцьким у фашистів.

Потім уже на політичну арену випустили.

Почав вікна бити в редакціях соціалістичних газет, в кишені соціалістичних діячів кізяків накидати, калоші їхні гвіздками до долівки прибивати.

Лідером фашистським зробили.

Тут уже почалася справжня державна робота.

Уже не вікна в редакціях бив, а громити почав цілі редакції, бити почав соціалістів та комуністів і різних парламентських депутатів. Уже цегла не в моді, гатить Муссоліні з наганів та з браунінгів, а то й з кулеметів. Цілі міста почав за кілька часу наскоками брати.

Дивляться — геній державний, та миттю в прем'єр-міністри.

Та де в прем'єр-міністри?! Просто в диктатори смальнув.

Уже, можна сказати, не проста державна робота, а геніальна почалася.

Робітників в баранячий ріжок, соціалістів по в'язницях, парламент по шапці, комуністів до стінки.

Дивись, миттю і цеп Анонціади, найвища нагорода.

Разом з тим і двоюрідний королів брат.

А там ще яку сотню комуністів розстріляє — рідним королевим братом буде.

І далі, й далі, й далі...

Соціалісти й комуністи не переводяться, значить, нагороди, як із мішка, сипатимуться.

Так і дойде до королевого пращура, чи що.

Але все оте родичання не дуже показна, по-моєму, штука.

От цеп — це штука хороша.

Може-таки, хоч на цьому, почесному, цепі та повіситься...